

Se on lasitalon paikka!

Eero Aarnio selittää talonsa yksinkertaista pohjaratkaisua.

Syksy 1987: Eero ja Pirkko Aarnio saapuvat katsastamaan seuraavaa mahdollista asuinpaikkaansa. Muuttamisen ammattilaiset ovat asuneet jo 16 eri paikassa Suomessa ja ulkomailla, 12 neliön huoneistosta Bulevardilla vanhaan rintamamiestalon Tapiolassa.

Astuessaan ulos autosta ja nähdessään ison jääkauden aikaisen kiven järvenrannalla, kestää "noin 15 sekuntia" kunnes kaupat on lyöty lukkoon. Aarniot valitsivat Veikkolan samasta syystä kuin monet perheet nykyäänkin: hinnat ovat halvemmat kuin Helsingissä, mutta kylä on kuitenkin "vain 35 minuuttia Stockmanin parkkihallista".

Arava-standardin mukainen
Haastattelija astuu sisään. Tilan avaruus ja selkeälinjaisuus pelottaa: voi ei, tällaista taloa me Matti Meikäläiset emme voi koskaan omistaa! Mutta vaikutelma pettää! Se, mikä täällä häikäisee, löytyy myös omasta kodista: lattia, katto, seinät ja ikkunat, vaan ei niin kauniisti tilaan ryhmiteltyinä kuin täällä...

Usko pois: talo ei ollut kallis! Aarnio: "Otin selvää, mitä ARAVA-rakentaminen silloin maksoi (3600 mk/neliö v. 1988). Se on semmoinen perus-standardi, siinä on kaikki mitä tarvitsee, ei mitään luksusta. Sen se saa maksaa." Tapiolan talon myynnistä saatu raha riitti tonttiin ja 127 neliön taloon.

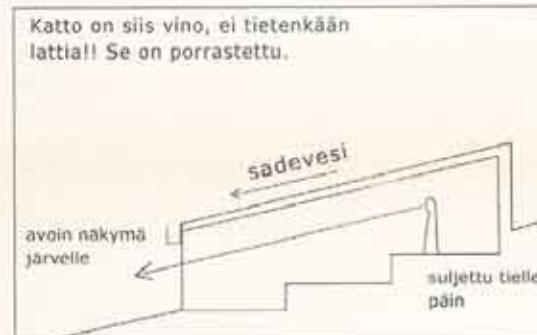
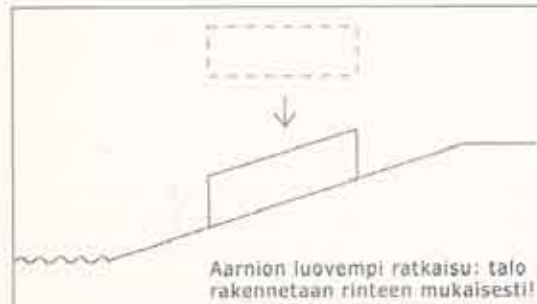
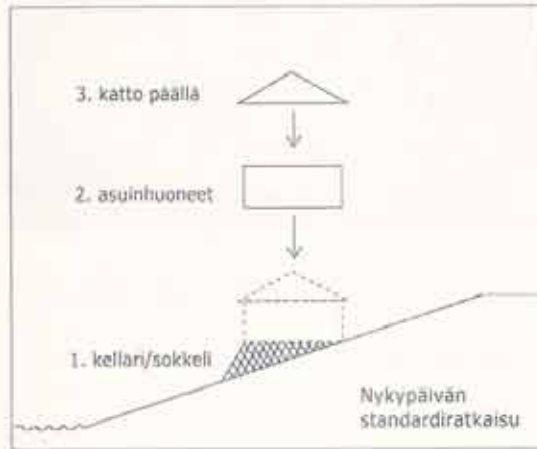
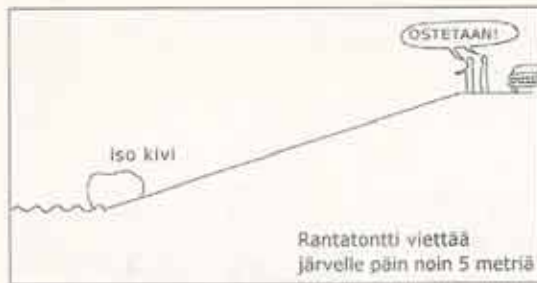
**NÄINKIN
TÄÄLLÄ
ASUTAAN**

Kun ensimmäinen suunnitelma oli valmis ja hinta summittaisesti laskeutu, oli jopa varaa laittaa muutama neliö lisää. Loppujen lopuksi talosta tuli 180 neliön kokoinen ja rahat riittivät! Vuonna 2004 rakennus sai noin 50 neliön kokoisen lisätilan eli pinta-ala on nyt 230 m². Talo on kyllä iso. Mutta miksi se on niin kaunis?

Takka on talon sydän

"Hölmöä, kun Lapissakin, Suomessa, Napapiirin pohjoispuolella, tehdään taloja, joissa ei ole puulämmitystä!" Aarnioiden talon keskellä on iso valkoinen takka. Olohuoneen puolelta se on avotakka ja keittiön puolelta leivinuuni. Takan ympärille ryhmittyneessä talokonaisuudessa on teemallisesti kolme osaa: autotalli ja varastotilat, iso työhuone ja kokoustila, sekä varsinaiset asuintilat, joihin kuuluvat mm. keittiö, sauna ja olohuonenurkkaus. Älykkäästi ja luovasti suunniteltu pohjaratkaisu tekee vaikutuksen. Ateljeepuoli on selkeälinjainen ja avara, henkien selvästi modernismia. Mittasuhteiltaan kodikkaampi ruokailutila puupintoineen ja leivinuunineen taas on niin lämmintunnelmainen, että pöydän ääreltä on vaikea irrottautua. "Se on tarkoitus. Kun on vieraita, täällä istutaan iltaa!"

Ja näkymä järvelle on esteetön! Kuten eräs ammattilaistoimittaja toteaa: "Luonto järvineen ja sorsijne koivuineen hyväilee valossa kylpevää rakennusta..."

Kuin juustosta tekis

"Tämä on nyt toinen talo, jonka mä olen piirtänyt ja rakentanut. Ekasta talosta oppi niin paljon. Niitä virheitä vältti tässä talossa." Seinät on tehty kivistä: "Lecakivestä, jättiläiskokoisista suurista tiilistä (60 x 30 cm) 10 cm lämpöeristyksellä. Helppo materiaali, sitä voi sahata ja hakata kirveellä ja naulata ja porata, se on vähän kuin juustosta tekis. Vain rappaus molemmille puolille, ei mitään erikoista. Se on talvella lämmin ja kesällä viileä, ja hengittävä myöskin. Olen erittäin tyytyväinen." Ja niin yksinkertaisena tarina jatkuu. Katto on yksi ainoa lape, tavallisesta sahatavarasta tehty, siihen vielä eriste, ilmatila ja sen päälle pelti ilman taittoja ja saumoja. Valtavat räystäät keräävät sadeveden vaikuttaviksi vesiputouksiksi molemmille puolille taloa. Ainoa kallis elementti koko talossa ovat valtavat lämpölasit järvenpuoleisella seinustalla. Mutta nehan ovat

tietysti jokaisen sentin arvoisia!

"Kun mä löysin ne rakentajat, kaksi ammattimiestä, ne katsoi mun piirustuksia, ja sanoivat, ai, se on tällainen pieni talo, mehan ehitään tehdä tämä ennen käsälomaa." Rakentamiseen meni lopulta neljä kuukautta. Maaliskuulta kesäkuuhun 1988. Aarnio: "Ei se kestä kauaa, jos on hyvin mietitty!"

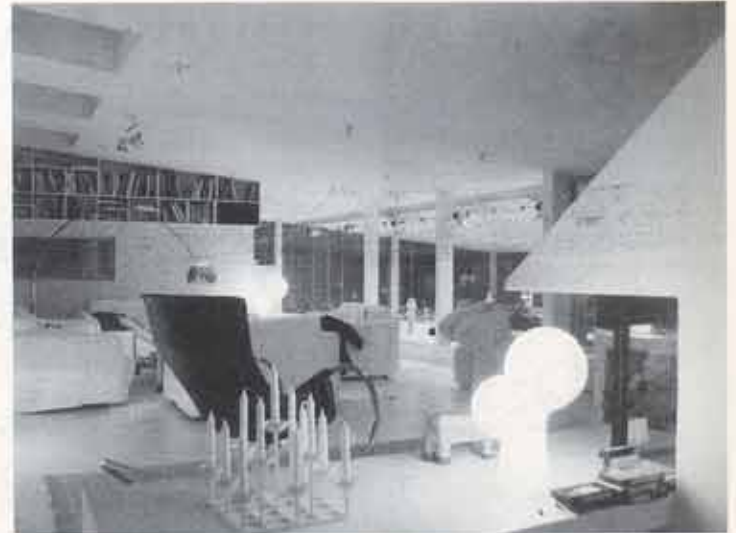
Miksi minulla ei ole tällaista?

Puolentoista tunnin, pannukakulla ja kahvilla höystetyin arkkitehtuurin autinnon jälkeen haastattelijan on aika lähteä. Mitä selvisi? Ainakin se, että tämäntyyppinen talo ei ole paljon tavallista pakettitaloa kalliimpi, eikä sen rakentaminen kestä mahdollisimman pitkään. Talon kauneus syntyy siitä, että vilkasmielikuvinutinen arkkitehti käytti aikaansa ja kokemustaan räätälöidäkseen talonsa juuri sellaiseksi, että tontin ominaisuudet ja asujen tarpeet yhdistyivät sii-

nä optimaalisesti. Lohdutusena meille Matti Meikäläisille: näin avoin pohjaratkaisu ei ehkä ole sopivin tyyppillisen, 2-4 lapsisen nuoren veikkolalaisperheen meluisaa arkielämää ajatellen. Aarnioiden talo onkin suunniteltu elämäntilanteessa, jolloin perheen lapset olivat jo muuttaneet pois kotoa. Haastattelija pujahtaa mieteliäänä ulos: omassa ahtaassa kodissa odottavat lasten metelöinti ja legovuoret...

PS. Eräs julkinen talo Veikkolassa muistuttaa poikkileikkauksensa puolesta Aarnioiden taloa. Lähetä oikea ratkaisu Kylänraitin toimitukseen ja voit voittaa yhden ilmaisen oluen El Weicon baarissa.

Teksti:
Franz Raschbacher ja
Pikki Romakkaniemi
Kuvat:
Franz Raschbacher ja
Paula Romakkaniemi

Talon osat on rytmitetty eri tasoihin.

Kodikkaassa keittiössä maistuvat isännän tarjoamat herkut